

Nr 828

Av fru **Eriksson** i Stockholm, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 84, med förslag till förordning om särskild skatteberäkning i vissa fall för makar.*

I proposition nr 84 har framlagts förslag om en frivillig särbeskattning. Genom en sådan frivillig särbeskattning skulle det bli möjligt för familjer med höga sammanlagda inkomster av förvärvsarbete att erhålla mycket stora skattelättnader. En av förutsättningarna är, att ingen av makarna har en inkomst understigande 12 000 kronor. Reformen skulle komma att kosta omkring 30 miljoner i skattebortfall årligen.

Vid den intensiva debatt, som ägt rum under senare år om särbeskattning, har de arbetsmarknadsmässiga skälen dominerat. Man har genom en särbeskattning velat underlätta övergången till förvärvsarbete för gifta kvinnor. Den tröskeleffekt, som det dubbla ortsavdraget för familjer med *en* inkomst och den gynnsammare skatteskalen för gifta medför, anses ogynnsamt påverka de gifta kvinnornas benägenhet att ta förvärvsarbete.

Ett annat motiv för särbeskattning har varit att nå en större likställighet i skattehänseende mellan ensamstående och gifta med sikte på skattelindring för de ensamstående.

Och slutligen har framförts tanken på att de skatteskärpningar, som en särbeskattning skulle medföra särskilt för makar med *en* inkomst, skulle bli ett förstärkt stöd för barnfamiljerna på de barnlösas bekostnad.

En övergång till endast frivillig särbeskattning, som här föreslås, ger icke något av de här nämnda resultaten. Allmänt har framförts den meningen, att någon arbetsmarknadspolitisk verkan icke kan följa av den frivilliga särbeskattningen. Den ensamståendes skattevillkor påverkas icke i förmånlig riktning, snarare blir de relativt sett hårdare belastade genom den lättnad, som helt kommer att gå till gifta makar. För barnfamiljernas del medför icke heller dessa skattelättnader en förbättring framför vad som kommer de barnlösa till del. Det kan förmodas att en mycket stor del av de förvärvsarbetande makar, som har nytta av en särbeskattning inom nuvarande sambeskattningssystem, är äldre och utan minderåriga barn.

Kvar står reformen som en skattereduktion för vissa högre inkomsttagare helt utanför de principer, som kan återopas för en allmän särbeskattning.

Mot bakgrunden härav kan det anses omotiverat att rycka ut särbeskattningsfrågan för dem, som har fördel av den i ett sambeskattningssystem med bibehållande bl. a. av förvärvsavdragen, ifrån hela frågekomplexet. Den

nu tillsatta utredningen om särbeskattning i stort borde kunnat pröva frågan i dess helhet i ett sammanhang, innan någon delförändring skett.

Med stöd av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 84 med förslag om frivillig särbeskattning.

Stockholm den 6 april 1965

Nancy Eriksson